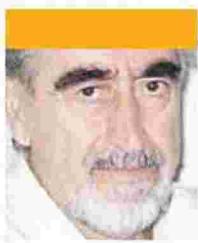

ΕΠΩΝΥΜΩΣ

Οι ρακοσυλέκτες της Θεσσαλονίκης

Η χώρα μας έγινε αγγνώριστη τα τελευταία χρόνια της μεταπολίτευσης. Οι ανεξέλεγκτες ελευθερίες που παραχωρήθηκαν άκριτα από τους πολιτικούς πηγέτες, μετά τη χούντα των συνταγματαρχών, οδήγησαν σταδιακά και νομοτελειακά στην απαξιώση αξιών και θεσμών. Ο λαϊκισμός κατέστη «modus vivendi» τημών των νεοελλήνων, με την ανοχή όλων μας και την ανυπαρξία ελέγχου και τιμωρίας της παραβατικότητας. Αυτή όμως η ανοχή είναι που αποθρασύνει τους φαύλους και τους οδηγεί στην ψευδή αντίληψη ότι στη δημοκρατία όλα επιτρέπονται. Ήδη

ΤΟΥ
**ΠΑΝΤΕΛΗ
ΑΦΘΟΝΙΔΗ**
φίλολόγου, πρών
λυκειάρχη

ο σπόρος σπάρθηκε και στη δημοκρατία μας νομιμοποιείται ο χρυσωμένος φασισμός. Σπείραμε ανέμους, θερίζουμε θύελλες.

Πια ποια δημοκρατία μιλάμε, όταν στην Ελλάδα της αναρχοασυδοσίας ο καθένας μπορεί να κάνει ό,τι θέλει, χωρίς κανέναν απολύτως ενδοιασμό; Να διπλασιάζει αυθαίρετα το ζωτικό χώρο του καταστήματός του στο πεζοδρόμιο καταργώντας το; Να βγάζει το σκύλο του βόλτα μετατρέποντας πάρκα και πεζοδρόμια σε... μαλακά ναρκοπέδια; Να καταστρέψει οδοσημάνσεις, κιγκλιδώματα πεζοδρομίων, φανάρια. Να παρκάρει παράνομα σε διπλή και τριπλή σειρά στο κέντρο της πόλης και να έχει αναγάγει τα πεζοδρόμια σε ελεύθερο πάρκινγκ μπχανών παντός κυβισμού; Να κλείνουν κάθε δυο και τρεις τους δρόμους λίγες εκατοντάδες διαδηλωτών. Να κτίζουν στα γραφεία τους καθηγητές χωρίς να τολμά ένας εισαγγελέας να επέμβει αυτεπάγγελτα, όπως ο νόμος ορίζει; Να γνωρίζει η Διεύθυνση Αστυνομίας ότι η πλατεία Δικαστηρίων μέχρι την αγορά Βλάλη έχει μεταβληθεί σε χώρο ελεύθερης διακίνησης λαθαρίων τσιγάρων από αλλοδαπούς καθημερινά και να μην περιπολεί ούτε ένας αστυνομικός, έτσι δια τον φόβον «των Ιουδαίων»; Κοντο-

λογίς, η όμορφη Θεσσαλονίκη που τραγούδησε ο Τσιτσάνης, η πόλη περιπολιτισμική τα τελευταία χρόνια, έχει γίνει απολίποτη, ανέραστη, άναρχη και ρυπαρή με τη συμβολή και της πολεοδομίας, που επέτρεψε οικοδομικές τερατογενέσεις στο ιστορικό κέντρο της πόλης.

Και εσχάτως, σαν να μην έφθαναν όλα αυτά που υποβαθμίζουν τη ζωή μας και ευτελίζουν τον πολιτισμό μας στα μάτια των ξένων, κατέκλεισαν τους δρόμους οι εισαγόμενοι «Ρομά» που ασκούν το νεοτέυκτο επάγγελμα του «ipso iure» ρακοσυλλέκτη στη χώρα μας. Κάποια στιγμή μπήκα στον πειρασμό να απαθανατίσω φωτογραφικά τη σκονή που έβλεπα να ξετυλίγεται μπροστά μου. Η ρακοσυλλέκτρια ήταν βουτηγμένη μέχρι τη μέση στον κάδο και ο κόσμος δίπλα προσπερνούσε αδιάφορος. Δεν έγαχνε τροφή, εμπόρευμα έφαχνε. Δεν το έκανα ωστόσο. Δυστυχώς ο ενυπάρχων ανθρωπισμός στον καθένα, φαίνεται, υπερισχύει του νόμου και του αισθήματος προστασίας της κοινωνίας. Είναι λάθος όμως να συγχέουμε το συναίσθημα με τη λογική. Οι άνθρωποι αυτοί δεν παίρνουν καμιά προφύλαξη. Με γυμνά χέρια σκαλίζουν τα σκουπίδια, φορτώνουν την πραμάτεια τους στα αυτοσχέδια καρότσια και, όπως είναι άπλυτοι -κινητές εστίες μικροβίων- κυκλοφορούν ανάμεσά μας στο δρόμο, στα λεωφορεία, στα σούπερ μάρκετ. Η κατάντια αυτή, που εμφανίζει την πόλη σαν ξέφραγο αμπέλι, οφείλεται στην αδιαφορία και την αβουλία των αρχών, δημοτικών και κρατικών, που δεν αντιλαμβάνονται ότι ο τόπος πορεύεται πλέον με αυτόματο πιλότο, πράγμα για το οποίο πρέπει όλοι να προβληματιστούμε σοβαρά. Δεν μπορούμε να σώσουμε τους φτωχούς και τους επαίτες όλου του κόσμου εμείς, όπως πιστεύουν αφελώς κάποιοι «προοδευτικοί» και φιλάνθρωποι, και ο φιλανθρωπία δεν είναι ανθρωπισμός. Στην τοπική αυτοδιοίκηση κυρίως εναπόκειται να σταματήσει αυτήν την απαράδεκτη για τους δημότες κατάσταση γενικώς.

